

NYUGTALAN KISANTANT

IRTA: LUKACS GYÖRGY

A politikai és gazdasági széthúzással járó ezer, átk pusztító hatása alól való kimenekülés útját újabban a dunamenti államok gazdasági összehívkozásában keressük. Tardieu volt francia miniszterelnök annakidején különös melegséggel karolta fel ezt az eszmét. E kombinációk elől Magyarország soha el nem zárkózott, de természetesen, mindig elutasította a kisantant részről sejtetett vagy nyíltan kifejezett olyértelmű kikötést, hogy Magyarország mondjon le a revízió igényéről. Ezekről az igényekről Magyarország soha, semmi körülmények között le nem mond és le nem mondhat, de természetesen igényei érvényesítésére kizárólag békés uton törekszik és arra is hajlandó, hogy a gazdasági kooperációs tárgyalások köréből a revízió kérdését kikapcsolja. Szóval Magyarország nem mond le a revízióról, azonban gazdasági kooperációra mai csonka állapotában is hajlandó. Sajnos, kisantant részről az együttműködési hajlamosság csak szavakban nyilvánul meg, mikor konkrétizálásra kerülne a sor a kisantant kitér a megoldás elől. A kisantant kifejezetten Magyarország ellen irányuló politikai és katonai szövetezések. A kisantant minden alkalommal nyomtatékosan kifejezésre juttatja, hogy Magyarország ellen továbbra is összefog, sőt az eddigi összefogást még szorosabbra fűzte, amikor megalkotta a "kisantant-nagyhatalmat". A kisantant kihirdette az egész világnak, hogy a három állam diplomáciai egysége, amit azonban nem hirdet, amint első megalakulásakor sem hirdette, az az, hogy a kisantant katonai összefogást is jelent, amely katonai összehívkozást a kisantant-nagyhatalom szorosabbra fűzte.

A három kisantállam között létrejött katonai egyezmény szerint, ha valamelyikük valamely hatalommal háborúba keverednék, a másik kettő köteles hadsegéget mozgósítani és megszállni a magyar határokat még abban az esetben is, ha Magyarország kijelenti semlegesitődését. Ez az újabb kisantant szerződés, újabb veszedelmes kihívás az egész világ ellen. A kisantant készült dob ezrel a szervezkedéssel Európában, és Amerikában egyaránt. Szervezkedése, békebotlás, a béke fenntartásának és megőrsítésének áruhájába öltöztetve.

A kisantant ezzel ellenrevízió propagandájának leghatásosabb útókáryját játszotta ki. Amint az európai és amerikai közvélemény megnyilatkozásából megítéljük, ez a provokáció egyelőre sikertelennek bizonyult. A békés revízió ma már világprogram, amely hatalmas nyomul előtérbe Európában és Amerikában egyaránt és a revíziót, mint világprogramot többé semminemű praktikákkal nem lehet leszoritani a világ érdeklődésének fórumáról.

Rossz munkát végez a kisantant, amidőn kardcsörtéttével, rendszerint Franciaország kardjának csörtetésével, ébren igyekszik tartani a háborús pszichózt. Európa és az egész világ békére és nyugalomra vágyik, melynek legnagyobb biztosítéka párisi környeki békeszerződéseket igazságtalanságainak kiküszöbölése. Hügyje el a kisantant, hogy sem Európa, sem Amerika nem fog többé felülni hamis véskiállításainak. Hügyje el a kisantant, hogy ha nagyhatalommá sűrűsödik is, akkor sem veszik komolyan a kisantant erőlködéseit a nagyhatalmak. Értse meg, hogy csak a békés revízió teremtheti meg azt az atmoszférát, mely a lelkeket is megnyugtítja.

Tehát béke és megértés. Béke Európának, béke Amerikának, béke az egész világnak. Ezt a békét és megértést hirdetik és szolgálják a tengeren túl élő magyarok. Ezért a békéért és megértésért dolgoznak az amerikai magyar egyházak, magyar újságok.

ESTE A FOLYÓNÁL

IRTA: THURY ZSUZSA

Az emberek már csak immel ámmal mentek előre, egyre lassabban lépegettek, az áso csak megemelt egy kis földet, éppen a látszat kedvéért. Az öreg ember, aki előjárt, megállt és rátámaszkodott az ásjára:

— Harangoztok már?

Péter néhányszor belevágott a földbe, aztán válaszolt:

— Még nem.

Az utra még esett valami világozás, a szürke homokarra hátrább, az emberek mögött egyenesen szürke volt a föld, ahol már megdolgozta az áso — a vastag keréknyomokra, de a szélen elvonuló fák mögött csendesen aludt az erdő, a másik oldalon vadul szágdult elő a folyó. Ugy tünt pillanatonként növekszik és szélesedik. Főlemteszen és piszkosan hőmpölygött előre, s dühösen belekapaszkodott a vashid két lábába, ott kavargott, tajtékzott, aztán tovább rohant.

— Reggelre itt lesz az uton — mondta az öregember és most mind a hárman a vizet bámulták, amely ott kavargott a magas uttest peremén és már csak két széles tenyérszí látzott az egyre omló homokfalból.

— Holnap jön a katonaság, megcsinálják a gátat...

Elfordultak a folyótól és elindultak a hid felé. Az ut it veszekedett volna az a víz, feffelé emelkedett és ott a fák közé biztosan megállt, mint ahogy az ember, az éjszaka. Felkapaszkodtak a Amikor elkezdtek javítani az töltésen és leteltek a föld-

re. Mind a hárman lekasztották nyakukról a tarisnyát, szalonnát és bicskát vettek elő. Akkor hangzott fel messziről a harangzó. Csak egy-egy tűnő hangfoszlány szűrődött át a megvadult folyó felett, néha kétszer-háromszor egymásután felhangzott a szelid, jámbor kongás, aztán belevesztett a hang a dübörgésbe.

Egészen besötétedett, csak a csillagos ég világított a vízre, a hidra és a fénylő bicska élére. Nyolc óra... Kilenckor jön át a híd a gyorsvonat. Azután már éjszaka lesz. Reggeli ébredésre a személynóvat siet el mellettük... A három ember megtörölte a bicskát és visszatette a szalonnát a tarisnyába. A tarisnyát a fejük alá igazították és végig feküdtek a földön.

— Holnap reggel bemész a faluba, János — mondta jóskára az öreg munkás, aki előljárt az uton az ásóval. — Elfoj a szalonna. Még a dohány is, meg a kenyér.

— Bemehetek — mondta János.

Több szó nem esett. Az öreg hátra fordított a folyónak és már be is csukta a szemét.

A két fiatalabb hanyattfeküdt a földön, úgy nézett fel a csillagos égre. Sok kicsi, apró csillag között egy-egy nagyobb. Mintha mozognának. Vagy csak a szem káprázik... Fent változatlanul nyugodalmas az ég. Lent meg mintha meg-

indultak a hid felé. Az ut it veszekedett volna az a víz, feffelé emelkedett és ott a fák közé biztosan megállt, mint ahogy az ember, az éjszaka. Felkapaszkodtak a Amikor elkezdtek javítani az töltésen és leteltek a föld-

Beszélgessünk

Tanulni lehet sokféleképpen.

Némelyek hallás, mások meg látás útján tanulnak a legtöbbit. Az értebb években elmélet és átgondolás által tanul sokat az ember. De nagy általánosságban, már a gyermekkorától kezdve, szinte öntudatlanul, az akarat kivételése megérlettése nélkül tanulnak az emberek s valószínűleg azért is van az, hogy a dolgok benső összetételét s lényegesebb jelentőségét nem ismerik. Sok tud sok dolgot (esetleg valami kor tapasztalatokban gazdag életben vettek részt), de az igazi megismeréshez még sem jutott el.

A tanulásnak a legjobb módja a tudatosan szándékos tanulás. Amikor, ugyanis, valaki nem azt nézi, hogy mi nehéz vagy nem nehéz, hanem inkább azt, hogy mi szükséges s mi nem szükséges s ahhoz készíti önmagát. Az ilyen tanuló természetesen igénybe veszi a legfinomabb sejtést és megérzést is. Sőt egészséges vonatkozásban számol a messze eső következményekkel és eshetőségekkel.

Lényünkörül körülbelül azt mondhatjuk, hogy öntudatalatlanságunk, ami a szellemi lényünknek legalább is kilenc-tized részét alkotja, hasonlatos egy gömbhöz, tudatosságunk ellenben a gömb tengelyéhez, amely, ha rendben van, pontosan kezeli a gömböt, vagyis az öntudatalatlanságunkat. S minél alaposabban, önmagát szinte készakarva, minden erejét s idejét józanul igénybe véve, tudatosan tanul valaki, annál szilárdabban s erősebb az a tengely amely körül alakult az öntudatalatlanság s ekként az öntudatalatlanságban felraktározott észrevételek és ismeretek mélyébe könnyebben és világosabban eljuthat a komoly s tudatos tanuló cselekvője. És minél korábban ébred fel a gyermek a tudatos tanulásra, annál több kilitásai vannak az életben.

Meglehetősen sokan meneksznek ugyszólván az igazi megismerés elől. Nem is akarják

tudni a dolgok lényegét. Többnyire valamilyen álmóvilágba hajlítják magukat. Ezek nem vizsgálják egy tapodtatnyit sem előre az emberiség ügyét s így nem is várhatnak el (legalább is nem joggal) értékes jutalmat az élettől. És minél bárbárabb az ember, annál inkább

Csodálatos emlékezőtehetségű magyar zenész

Híres ember az amatőr műgusok között dr. Herz Ottó a kitűnő zongoraművész, aki mint a Budapesten hangversenyző énekesnő, énekesek, hegedűsök vagy cellisták kísérője európai híri ember.

Ennek a Herz Ottónak emlékező tehetése olyan "kunsztokat" tud, hogy nemcsak a budapesti amatőr verselőket veték fel, de a berlini mágusok is dicsőítggy választották. Herz Ottó egyik kényü mutatóványa hogy perc alatt felmondja a régi Magyarország 63 vármegyéjének 439 járását. Ha valaki megnevez egy vármegyét és egy betűt, azonnal rávágja, hogy ez a betű az illető megye járásában hányszor fordul elő.

Ugyanis van a budapesti utcákak is a magyar fővárosnak az 1932-es rendőrségi zsebkönyv szerint 1802 uccája van. Az uccák betűinek száma 12 ezer 812. Budapest összes uccáit akár betűrendben, akár vissza felé elmondja s felsorolja, hogy kerületenkint bizonyos betűk kezdettel hány ucca van. Annak dacára, hogy Budapesten 105 "M" betűvel kezdődő ucca van, mindössze egyetlen "F" betű fordul elő, még pedig Meggyfa ucca. "B" is csak egyetlen egy van Marcibánya tér és "P" is csak egy a Maderspach Károlyné ucca.

Már gyermekkorában statisztikusnak csufoált, mert jóbán tudta Jáva vagy Csille városait, mint egy szakember. Az apja ezredorvos volt, az ő irodájában mulatságból megtanulta a 102 közös gyalogezred

Iszonyodik a tudatos tanulástól. Tanuljunk tudatosan, szándékosan, alaposan és pedig örömmel, még ha igen nehéz is a tanulás. Keltsük fel erre nézve magunkban a képességeinket s idővel az igazi tanulás mély megnyugvába fog vezetni.

állomáshelyét, számát és paróljának a színét.

Világjáró számológyművészek a közönségtől egy dátumot kérdeznél és pár pillanat alatt rávágják, hogy az milyen napra esett. Ezt a "trükköt" az amatőr Herz Ottó is tudja, de ő egyetlen másodpercig sem gondolkozik. Találomra mondanak két dátumot:

— 1897 január 30, 1902 június 17. Már mondja is a választ: — Az első péntek, a második kedd.

Sohasem téved.

Saját rendszerével dolgozik. Ez egy kissé bonyolultabb, mint a többi, de annyira megtanulta, hogy egy pillanatnyi gondolkodásra sincs szüksége.

Herz Ottónak egyszer felsorolnak egy 52 lapból álló csomag kártyát, utána rögtön elmondja ugyanabban a sorrendben. Másik mutatóványa: egy harminckét lapos csomagot ősz szekeverék és abból harmincegyet feltűnő gyorsasággal elisorolnak. Amikor készen van az elsorolás, rávágja, hogy melyik a harminckettedik lap.

Az a legnagyobb öröme, ha egy társaságban el tudja szárazkodtatni az embereket. Jobban ismeri a menetrendet, mint a menetjegyjelzők. Milyen vonat indulást és érkezést emlékezőből megmond.

Mindent beir a noteszbe. Viszont, amit bejegyez már any nyira az emlékezetébe vésődik hogy sohasem felejt el.

szarkafészek

IRTA: MADOS GYÖRGY

Duduk Gazsinak hívták. Amolyan lézengő piaci légy volt, kicsit hülye, kicsit ravasz és lomalha, mint a téli almából ébredő medve. Egész nap ott őgylgetett a malom körül s ott támasztotta a falat vagy pedig a jó nap sütésben az eres alatt kucozott. Onnan rándult ki a gyümölcsös kertekbe — almát, szivart, körtét lopni. A csöszök tudták, hogy Duduk Gazsi dézs málja a fákat, lestek is rá, figyeltek, szimatoltak a vedlett gúnájá után, de soha nem tudták a lopáson rajtacsiálni. Búszkén is mondogatta Gazsi:

— Ezek a puskások azt hiszik, hogy hülye vagyok, pedig több esze van a derekamon a nadrágot madzagának, mint ünékk a fejükben. Engemet ugyan nem kapnak el soha.

S alkonyatanként lopta tovább a gyümölcsöt rendületlenül. Egyszer ott ólálkodott a nagy szőlőskert sövénye mögött, a főbíró kihajló gyümölcsfáinak árnyékában. A lábán valami talpatlan cipőféle bőrfőző lányok étkeltek, feje szőr kicsit, de ugyanekkor a csuf,

FOGLALÁS HELYETT AZ ADÓSSÁGRENDÉZÉS TORVENYES VEDELME

A TERMEGYARAK KÖLTSEGEN FELŐL EMLÉKEZÉS — AZ IZAPRI CIKKEK — AZ IZAPRI CIKKEK S A VASUTI FUVAR DIJAK LESZALLITÁSAI

Farmer Tudositó

A káposzta és a karfiol-hernyó pusztítása

A kertészkedő gazdák egyik nagy ellensége, a zöld színű káposzta hernyó, mely mélyrehatolva étványánál fogva tetemes kárt okozhat a káposztás kertben, sőt az egész termést is tönkretelheti ha idejében nem kezdjük meg a pusztítását. A káposztának tulajdonképpen többféle ellensége van, de a legveszedelmesebb a fent említett hernyó, mely kirágja a káposzta fejeket, annak közepébe fészkelődik és azt teljesen használhatatlanná teszi. A petéket a kert fölött röpködő sárgásfehér lepke rakják a káposzta leveleire, melyek ott meleg időben gyorsan kikelnek. Hogy a kikelt fiatal hernyó pusztítását megelőzzük, tanácsos a mérgezést azonnal megkezdeni mielőtt a káposzta palánta eléggé megerősödött és megkezdte fejlődését. A mérgezésre többféle mérget használhatunk és azt akár szárazon hintik a palántákra vagy nedvesen locsolják rá. Az előbbi eljárás a helyes, mert a káposzta viaszos leveleiről a vízben feloldott mérreg leperereg a földre és a hernyó habóritlanul végzi a pusztítást. A mérget korán reggel, mielőtt még a nap felszárítja a harmatot, kell szárazon a káposztra hinteni, mely a levélén lévő harmat révén jól oda-
tapad. A legismertebb mérgek a párizsi zöld és az arzénos méz. A párizsi zöld egyfontos csomagokban kerül forgalomba és az ára rendszerint legalább a kétszerese az ötfontos zsákokban piaca kerülő arzén-

nes méz (arsenate of lead and hydrated lime). Ez utóbbit ajánlják a kísérleti farmok is. Ha a mérget házilag keverjük, egy rész arzénhez nyolc rész oltott meszet teszünk.
A mérgezésnél fontos, hogy ne csak a legelső levelekre, hanem a káposztafeje közepére is kerüljön mérget, mert a hernyók rendszerint ott kezdik kártévk munkájukat. (Két avagy három mérgezés, ha idejében végezzük, feltétlenül megvédi a káposztermésünket. Ha attól tartunk, hogy a káposztára hintett arzén esetleg lemosható, a legtanácsosabb friss pithrum powdert venni, melyet három rész mésszel avagy lszittel keverünk. Ezzel behintett karfiolt megvédjük a hernyóktól és ez a keverék nem káros az emberi szervezetre. A fent említett különböző mérgek nemcsak a hernyót, hanem a káposztajafák többi ellenségeit így a loopt és a mohtot is elpusztítja.

Folytatás az 5-ik oldalón

KIRKCONNELL: THE HUNGARIAN MUSE

CIMŐ ANGLÓ VERSFORDÍTÁSAIT LAPUNK ELŐFIZETŐI

50 CENT kedvezményes áron rendelhetik meg a "Kanadai Magyar Ujság" kiadóhivatalától. 375 Hargrave St.

nyen borzas volt s arcát, mint a szikes földet a fü, csak itt-ott tarkították valami savószínű, kusza szörgyomok. Már jó ideje lézengett a kert alacsony sövénye körül. Vigyázt, figyelt. Óvatoss volt, ravasz volt. Kezét nadrágra zsebbe sülyesztette s egyik mély sóváran fel-felpillogott a gyönyörű pármal almákra, másik szemével meg a mozdulatlan szőlősortok kémelte. Közben vidámságot és közömböséget szelelve fityörözgett, mintha csak egy passzióznál áldogálna itt. De ezen az alkonyaton valami rosszat sejtett, valami különös sugallatot érzett és bármennyire is csorogta a nyála a barnapirosbőrű, zamatos almák után, nem mert felugrani a sövényre, hogy egy gylgetett lekapjon belőlük. É a jó nap sütésben az eres alatt kucozott. Onnan rándult ki a gyümölcsös kertekbe — almát, szivart, körtét lopni. A csöszök tudták, hogy Duduk Gazsi dézs málja a fákat, lestek is rá, figyeltek, szimatoltak a vedlett gúnájá után, de soha nem tudták a lopáson rajtacsiálni. Búszkén is mondogatta Gazsi:

— Ezek a puskások azt hiszik, hogy hülye vagyok, pedig több esze van a derekamon a nadrágot madzagának, mint ünékk a fejükben. Engemet ugyan nem kapnak el soha.

S alkonyatanként lopta tovább a gyümölcsöt rendületlenül. Egyszer ott ólálkodott a nagy szőlőskert sövénye mögött, a főbíró kihajló gyümölcsfáinak árnyékában. A lábán valami talpatlan cipőféle bőrfőző lányok étkeltek, feje szőr kicsit, de ugyanekkor a csuf,

nyen borzas volt s arcát, mint a szikes földet a fü, csak itt-ott tarkították valami savószínű, kusza szörgyomok. Már jó ideje lézengett a kert alacsony sövénye körül. Vigyázt, figyelt. Óvatoss volt, ravasz volt. Kezét nadrágra zsebbe sülyesztette s egyik mély sóváran fel-felpillogott a gyönyörű pármal almákra, másik szemével meg a mozdulatlan szőlősortok kémelte. Közben vidámságot és közömböséget szelelve fityörözgett, mintha csak egy passzióznál áldogálna itt. De ezen az alkonyaton valami rosszat sejtett, valami különös sugallatot érzett és bármennyire is csorogta a nyála a barnapirosbőrű, zamatos almák után, nem mert felugrani a sövényre, hogy egy gylgetett lekapjon belőlük. É a jó nap sütésben az eres alatt kucozott. Onnan rándult ki a gyümölcsös kertekbe — almát, szivart, körtét lopni. A csöszök tudták, hogy Duduk Gazsi dézs málja a fákat, lestek is rá, figyeltek, szimatoltak a vedlett gúnájá után, de soha nem tudták a lopáson rajtacsiálni. Búszkén is mondogatta Gazsi:

— Ezek a puskások azt hiszik, hogy hülye vagyok, pedig több esze van a derekamon a nadrágot madzagának, mint ünékk a fejükben. Engemet ugyan nem kapnak el soha.